

Posthumna Slatinska legenda 2021

STIPE PEŠIĆ se je rodil, kot sin edinec v vasi Čista Velika pri Šibeniku, 1. oktobra 1935. Žal svoje mame ni nikoli spoznal saj je umrla pri porodu.

Ko je bil star štiri leta mu je umrl še oče in postal je sirota brez obeh staršev. Nekja časa je preživel pri stricu in več let v raznih sirotišnicah v Šibeniku in drugod od koder je vztrajno bežal .. prišla so težka leta druge svetovne vojne, ker je bilo veliko pomanjkanje in lakota. Kar hitro po zaključku vojne je bil Stipe dodeljen, da se preseli v Rogaško Slatino, kjer je začel obiskovati Steklarsko šolo, še z mnogimi ostalimi vojnimi sirotami. Izučil se je za steklopihalca in se po zaključku šole zaposlil v Steklarni Boris Kidrič.

Z leti je postal priznan mojster in s tem poklicem prišel do zaslužene penzije že leta 1984, saj je začel delati zelo mlad in tudi beneficiran staž je koristil. Zadnjih pet let pred penzijo je bil tudi referent za rekreacijo v Steklarni Rogaška.

Kaj hitro po prihodu v Rogaško Slatino se je začel ukvarjati s športom, njegova največja ljubezen je bil nogomet, ki ga je aktivno igral v domačem klubu. Po poškodbi od začetka `60 let naprej postane priznan nogometni trener. To delo je z manjšimi presledki opravlja vse do 1976.

Njegov vsakodnevni ritual je izgledal takole: ko se je vrnil iz službe je pojedel kosilo, bral "Športske novice" s katerimi se je pokrtil in zaspal za kakšno urco in že je nastopil čas treninga. Vodil je tudi združeno nogometno ekipo Dravinje z igralci iz Slovenskih Konjic in Rogaške Slatine vse do leta 1980. Vmes je treniral tudi ekipo Straže iz sosednje hrvaške in ekipo Boč. Za tem je ponovno vodil člane NK Steklar in kasneje tudi mladinsko ekipo vse do začetka leta 2000. Leta 1985 je kot glavni pobudnik še z desetimi člani ustanovil balinarski klub Balinček, kjer so pri Sv. Križu s sponzorskimi sredstvi zgradili balinarsko igrišče. Prav tako je bil pobudnik, da ponovno zaživi balinarsko igrišče v Športnem parku Zdravilišča Rogaška, ki je bilo namenjeno za treninge in tekme invalidov. Bil je tudi zelo aktiven šahist v Klubu Zdraviliškega doma vse od svoje mladosti pa do svojih zadnjih dni. V začetku 60.tih let spozna svojo življensko sopotnico Zoro. V zakonu se jima rodijo trije otroci: Marina, Bojan in Zorica, na katere sta bila oba zelo ponosna in Stipe je tudi nanje prenesel športni navdih do nogometa in košarke. Zelo je bil ponosen tudi na svojih šest vnukov: Gregorja, Pijo, Nejca, Blaža, Tadeja in Patrika, ki so prav tako uspešni športniki. Vsa leta je

živel v stanovanju v ulici XIV. div, v 80.tih pa je zgradil hišo v svoji rodni vasi Čista Velika, ki so jo med vojno v 90.tih porušili in jo 2003 znova obnovi.

Sredi 90tih doživi kap, a se kaj kmalu zopet vrne v aktivno življenje. Vsa leta je strastno obiskoval tekme nogometa in košarke kot strasten športnik in navijač. Zadnja tri leta je preživel v Pegazovem domu, kjer je bil prav tako zelo aktiven pri vseh športnih dejavnostih. Imel je celo željo, da v bližini pegazovega doma naredijo manjše balinarsko igrišče. Dokler je lahko se je zelo rad sprehalaj s sostanovalcem Smoletovim Pepičem – Slatinsko legendo, po Javorjevi promenadi in Zdraviliškem parku, kjer sta vedno - na tej terasi Cental cafeja popila kavico. Čeprav je ob izteku svojega življenja zelo težko hodil, je obiskoval nogometne tekme vse do svojih zadnjih dni, kjer so mu v vodstvu kluba pripravili posebno mesto.

Umril je 10. decembra 2018 v svojem 83.letu. Stipe je bil velik človek, ki je svoje življenje posvetil športu. Zato ga svečana Ljudska akademija SL proglašča za PH Slatinsko legendo 2021!